

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1901.

Выдано 2. Сѣчня.

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 749/орд. Рѣшене св. Конгрегаціи вѣдпустѣвъ въ справѣ вѣдпусту ювильного.

Додатково до листу пастырского зѣ дня 1. ст. ст. Грудня 1900 Ч. 720/орд. и до розпорядженя тутешного, по тѣмъ листѣ выданого, (Вѣстн. епарх. Ч. XII. зѣ р. 1900) подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства, щобы могучѣ повстати сумнѣвы усунути, що на прошене Вссв. Митр. Ординаріята въ Львовѣ зѣ дня 16. Листопада 1900 рѣшила св. Конгрегація вѣдпустѣвъ слѣдующе:

1) Служба Божя въ день 1. Сѣчня 1901 въ цѣли позысканя вѣдпусту мае ся правити Обрѣзанію и св. Василию В; (якъ подано въ выше сказанѣмъ розпорядженю).

2) Всѣ вѣрніи нашего обряда доступаютъ вѣдпусту въ день 1. Сѣчня послѣ старого (юліаньского) календаря, если приписанѣ условія выповнятъ, якъ тое всео такожь точно подано въ Вѣстнику епар. Ч XII зѣ р. 1900.

3) Часъ одной годичы, яку вѣрніи мають перебути на молитвѣ и розмишлянню передъ св. Тайнами, щобы доступити вѣдпусту, може бути выбранный и въ часѣ, коли вѣдправляе ся Служба Божя. Еслибы кто бувъ на читанѣй Службѣ Б., котра не тревае цѣлой години, повиненъ доповнити недостающій часъ, такъ, щобы разомъ була цѣла година. Молити ся же належитъ: въ подяку за минувше, дальше яко прошене на нове, розпочинающе ся столѣте, яко задосытъчинене за нанесенѣ Христу зневаги и въ намѣреню тѣснѣйшого злученя ся съ Спасителемъ. Додати же належитъ особенну молитву въ намѣреню св. Отца.

4) Тое само, що пѣдъ 3) сказано о вѣрныхъ, дотычитъ и священникѣвъ, и тыхъ, котрі вѣдправляютъ Службу Божу и инні богослуженя того дня.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 23. Грудня 1900.

† КОНСТАНТИНЪ, Епископъ.

Ч. 2.

Ч. 6194. Въ справѣ эквивалентовой належитости.

Ц. к. краєва Дирекція Скарбу въ Львовѣ прислала тутъ слѣдующе:

„Въ цѣли вымѣру эквивалентовой належитости вѣдъ движимого и недвижимого майна за VI. десятилѣтѣ (вѣдъ 1. сѣчня 1901 до кѣнця грудня 1910) по мысли законѣвъ зъ 9. лютого 1850, В. з. д. ч. 50 и зъ 13. грудня 1862, В. з. д. ч. 89 якъ такожъ на основѣ пѣзнѣйшихъ дотычныхъ постановѣвъ, мае ся пѣсля розпорядженя ц. к. Міністерства скарбу зъ дня 14. Липня 1900 р. В. з. д. ч. 120 найпѣзнѣйше до кѣнця цѣвѣтня 1901 предложити зѣзнане (фасія) майна, котре пѣдлягае эквивалентовой належитости, а то пѣсля стану того майна зъ дня 1-го сѣчня 1901. Правнѣй (моральнѣй) особы, обовязанѣ платити эквивалентову належитѣсть, котрѣ однакѣ не истнують еще повныхъ десять лѣтъ, мають на разѣ такъ само до кѣнця цѣвѣтня 1901 выказати власти покликаноѣ до вымѣру эквивалентовой належитости, лише дату свого заложения або повстаня а доперва съ кѣнцемъ десятого року истнования предложити правильне зѣзнане своего майна пѣсля стану зъ того часу.

Сесѣй правнѣй особы, котрыхъ движиме майно на основѣ обовязующихъ правныхъ приписѣвъ (пр. по мысли законѣвъ зъ 27. грудня 1880, В. з. д. ч. 1 зъ р. 1881, або зъ 15. цѣвѣтня 1885, В. з. д. ч. 51) есть вѣльне вѣдъ эквивалентовой належитости, мають зѣзнати лише недвижиме майно, если его посѣдають. Згадане розпоряджене Міністерства скарбу зъ дня 14. липня 1900; В. з. д. ч. 120 заключае близшѣй всказѣвки такъ пѣдъ взглядомъ способу якъ такожъ пѣдъ взглядомъ змѣсту и формы дотычныхъ зѣзнанъ (фасіѣй). Пѣсля § 3 го розпорядженя повиннѣй особы, наколи суть у нихъ условія до законного увѣльнення вѣдъ оплаты эквивалентовой належитости выказати передъ властію тытуль и жадати признаня того увѣльнення.

Пѣсля § 27. згаданого розпорядженя суть обовязанѣ особливо тотѣй посѣдачѣ бенефіціѣй, котрымъ на основѣ закона зъ 15. лютого 1877, В. з. д. ч. 98 прислугуе право домагати ся особистого увѣльнення вѣдъ эквивалентовой належитости, зѣзнати движиме и недвижиме майно бенефіціѣи и выеднати у власти признане такого увѣльнення. Движиме майно тыхъ правныхъ особѣвъ, котрымъ вже признано увѣльнене вѣдъ эквивалентовой належитости въ попереднѣмъ або давнѣйшихъ десятилѣтахъ зъ причины, що се майно есть назначене на цѣли, котрѣ по мысли закона узасадняють згадане увѣльнене, мае ся зѣзнати лише тогды, наколи въ протягу V. десятилѣтя статуты тыхъ особѣвъ улягли такѣй змѣнѣ, що черезъ ню страчено право жадати увѣльнення вѣдъ эквивалентовой належитости. Въ противнѣмъ случаю мають згаданѣ особы выказати лише тытуль увѣльнення и долучити примѣрникъ обовязующихъ тогды статутѣвъ.

Натомѣсть мають сесѣй особы зѣзнати на каждый способъ майно недвижиме.

Краєва Дирекція скарбу звертае особлившу увагу на приписы наведеного розпорядженя ц. к. Міністерства скарбу зъ дня 14. липня 1900 тыхъ сторѣнъ взглядно особѣвъ, котрѣ обовязанѣ платити эквивалентову належитѣсть отже мають предложити дотычнѣй зѣзнаня (фасія), дальше увагу тыхъ, котрѣ пѣсля обставинъ мають

выказати свій титулъ увѣльненія взгядно часъ заложенья або початку истнованія и взыває ихъ, щобы предложили маєткові зѣзнанія споряджені на урядово приписанныхъ взорахъ, взгядно выше згадані статуты, прилоги и выясненія, а то предложили въ часъ вѣдъ 1-го сѣчня 1901 найпѣзнѣйше до послѣднего цвѣтня 1901.

Притѣмъ робить ся уважными сесі стороны (пѣдлягаючі еквивалентовой належитости) котрі перебувають (мешкають) въ округахъ урядѣвъ вымѣру належитости у Львовѣ або Краковѣ, щобы зѣзнанія (фасіи) вносили до властивого уряду вымѣру належитостей; натомѣсть всякі иныі обовязані особы мають вносити згадані зѣзнанія (фасіи) до ц. к. Дирекціи округѣвъ скарбовыхъ, до котрыхъ приналежать пѣсля своего мѣсця замешканя.

Ктонебудь занедбає внести въ правнѣмъ реченци зѣзнанія (фасіи), до сего примѣнить ся приписъ §. 80 закона о належитостяхъ зъ 9. лютого 1850 въ той способѣ, що буде ся вѣдъ него побирати подвійну належитѣсть черезъ цѣлый часъ тыхъ десяти лѣтъ, за котрі має наступити вымѣръ еквивалентовой належитости.

Затаєне або неправдиве подане предметѣвъ, котрі має ся зѣзнати, потягне за собою на основѣ § 84 уступу 3 закона зъ 9. лютого 1850 поступоване пѣсля закона карного о провинахъ доходѣвъ скарбовыхъ, а особливо такожъ тогды, если якусь рѣчь подасть ся за движиму — якою она сама про себе и е — однакъ замовчить ся тую еѣ прикмету, що єсть приналежностію недвижимости.

УВАГА: Прийматися буде такі зѣзнанія (фасіи), котрі выготовлені будуть на приписанныхъ взорахъ (формулярахъ).

Зѣзнані вартости належить подавати въ короновѣй валютѣ.

Згадані взоры можна набувати по 2 гел. за аркушъ въ Економѣ ц. к. краевой Дирекціи скарбу у Львовѣ (Цлова площа ч. 1) або въ всѣхъ галицкихъ урядахъ податковыхъ съ выѣмкомъ головного уряду податкового у Львовѣ.

Тамъ можна такожъ набувати вѣдѣбитку згаданого розпорядженья ц. к. Міністерства скарбу зъ дня 14. липня 1900, В. з. д. ч. 120 по 10 гел. за примѣрникъ.

Ц. к. краева Дирекція скарбу. — Львѣвъ, дня 15. жовтня 1900.

Повысшій рескриптъ ц. к. Дирекціи скарбу подає ся до вѣдомости Всч. Духовенъства до отвѣтного поступованя; а заразомъ поручає ся Всч. Настоятелямъ деканата, щобы на найближшѣмъ соборчику, всесторонно и вычерпууючо обговорили тую справу, при чѣмъ увзгяднити належить оголошене въ Вѣстнику епархіальнѣмъ зъ року 1891, Ч. 8.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 26. Листопада 1900.

Ч. 3.

Ч. 6649. Розпорядженє в. ц. к. Министерства дѣлъ внутр. въ справѣ формальностей при заключаню супружествъ пѣдданныхъ бельгійскихъ проживающихъ въ австрійскѣй державѣ.

Высоке ц. к. Намѣстництво зъ дня 14. Грудня 1900 р. Ч. 119.045 удѣлило до вѣдомости Еп. Консистеріи слѣдующе розпорядженє ц. к. Министерства внутр. дѣлъ зъ дня 24. Листопада 1900 р. Ч. 38338:

„На пѣдставѣ переговоровъ, переведенныхъ въ дипломатичнѣй дорозѣ съ корол. бельгійскимъ правительствомъ, обявляеь ц. к. Намѣстництву, якъ слѣдує: Для всѣхъ приналежныхъ до державы бельгійской а желающихъ заключити въ Австрійи супружество, въ мысль декрету надворной канцеляріи зъ 22. Грудня 1814 Р. G. S. Nr. 108 маюче предложитись свѣдоцтво способности (здѣбности) заключения супружества, выдає корол. бельгійске посольство въ Вѣдни.

Выдача послѣдує лишь въ предположеню, що нѣяке обстоятельство не есть. знане, котре пѣсля законѣвъ бельгійскихъ супротивлялобы ся заключеню супружества

До формальностей -- до якихъ, передъ заключенемъ супружества, бельгійскій законъ, приналежныхъ до бельгійской державы, зъобовязує -- належитъ межи инными споводованє голошеня оповѣдей въ Бельгіи, взглядно въ бельгійскѣмъ посольствѣ или конзулятѣ.

Непридержуване ся тои нормы не потягає безъусловно за собою неважности супружества а доказъ посвѣдчающій, що пѣсля бельгійского закона жадане голошенє оповѣдей дѣйстно наступило, не мае уважатись конечнымъ условіємъ допущеня заключения супружества въ Австрійи. — Хотяй зъ другой стороны розходится тутъ о формальность, ктрои захованє належитъ бельгійскимъ сторонамъ поручити.

Зъ тыхъ причинъ есть всказанымъ и нынѣшнымъ поручаеь австрійскимъ органамъ вѣнчающимъ, щобы того рода стороны, ктрѣ о ихъ посредництво взглядомъ заключения супружества просятъ, пригадали, щобы они и въ тѣмъ взглядѣ не лишь въ цѣли выставленя свѣдоцтва способности до заключения супружества, до бельгійского посольства въ Вѣдни звертали ся, щобы тоє споводовало, що законамъ бельгійскимъ, пѣсля зайшовшого случая отвѣчає.

Розумѣеь само собою, що тымъ зѣстають ненарушенѣ тѣ нормы, ктрѣ законъ австрійскій ставить що до оповѣдей при заключеню супружествъ въ краю, черезъ тукраевѣ органы“.

Подаючи powyше розпорядженє до вѣдомости Прч Священства поручаеь по мысли того, въ даныхъ случаяхъ поступати.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 24. Грудня 1900.

Ч. 4.

Ч. 6705. Розпорядженє дотично прийнятѣ въ пропозицію кандидатѣвъ запрезентованыхъ або канон. поставленыхъ на якусь парохію.

Зайшли досыть часті случаѣ, що Всч. священники подавші ся на якусь парохію и отримавши на туюже презенту, зъ тои презенты зрезигновали, а такожъ случаѣ, що Всч. священники, ледви обнявши якусь парохію, вносять поданя о нову; длятого Еп. Ординаріятъ видить ся бути споводованымъ звернути увагу Всч. Духовенства, що внесене поданя о якусь парохію вкладає на дотичного священника обовязокъ, туюже въ данѣмъ случаю прийняти, а прийняте якоись парохіи вкладає на священника обовязокъ, тую парохію якійсь часъ душпастворовати.

Такъ резигнація зъ отриманои парохіи якъ и часті змѣны парохѣвъ наносять дотичнымъ парохіямъ неразъ значну моральну шкоду, а часто поводуютъ и шкоду матеріальну, бо обсаджене парохіи парохомъ канонично інституованымъ перетягає ся а ґрунта пустѣють.

Зъ тои причини постановляє ся:

1) Всч. священники, котрі внесуть поданє о якусь парохію, суть обовязані туюже въ разѣ наданя прийняти. Ктобы же по отриманю презенты зъ парохіи зрезигновавъ, неможе черезъ протягъ одного року найменше, о инну парохію компетовати.

Рѣкъ числить ся вѣдъ дня вѣйшовшой тутъ резигнації.

2) Всч. священники, котрі отримаютъ якусь парохію и на туюже канонично інституовані зѣстанутъ, не могутъ найменше черезъ оденъ рѣкъ вѣдъ дня інституції о нову парохію убѣгати ся.

Всч. оо. Настоятелямъ деканатѣвъ поручає ся, кожде поданє о парохію дотично обохъ повисшихъ случаѣвъ точно розслѣдити, а въ заходячѣмъ такѣмъ случаю просителеви заразъ звернути, покликуючи ся на нынѣшне розпорядженє.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 25. Грудня 1900.

Ч. 5.

Ч. 6192. Сочиненє о. Д-ра Николая Малиняка „Послѣдованіє къ св. Причащенію“.

Всесвѣтл. О. Д-ръ Николай Малинякъ, парохъ въ Сливници выдавъ на 48 сторонахъ 16-ки книжочку: „Послѣдованіє къ Святому Причащенію“ перепечатане изъ Почаєвского Молитвослова зъ кѣнца минувшого вѣка; книжочку тую получити можна по цѣнѣ 50 сотикѣвъ въ Всч. Урядѣ парохіальнѣмъ въ Сливници почта Красичинъ.

„Послѣдованіе“ тоє, такъ Всч. Священникамъ якъ и мирянамъ передъ при-
нятемъ Святѣйшої Тайны Евхаристіи дуже пожиточне, поручає ся Всч. Духо-
венству.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 26. Листопада 1900.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію прийняті:

- Ч. 6627. На парохію Босько дек. Сянбцкого: 1. Мерена Іоанъ, 2. Мышковскій Іо-
анъ, 3. Сенета Іоанъ, 4. Кмицикевичъ Романъ, 5. Насальскій Волод.,
6. Ухнять Дмитрій, 7. Вахнянинъ Иг., 8. Маковей Ілія, 9. Калужня-
цкій Іоанъ, 10. Константиновичъ Ем., 11. Барновичъ Ант., 12. Левицкій
Волод. (мол.), 13. Костекъ Іоанъ, 14. Кузикъ Корнилій, 15. Вахнянинъ
Волод., 16. Марковъ Іоанъ, 17. Калимонъ Григорій, 18. Полянскій Іоанъ,
19. Венгриновичъ Волод., 20. Прокопъ Іоанъ, 21. Фартухъ Вас., 22. Гой-
дышъ Волод., 23. Сѣкиржинскій Іосифъ.
- Ч. 6628. На парохію Ольхѡвцѣ дек. Ольховецкого: 1. Мерена Іоанъ, 2. Мокрицкій
Вас., 3. Охничъ Вас., 4. Барновичъ Ант., 5. Калужняцкій Іоанъ, 6. Габла
Дмитрій, 7. Кмицикевичъ Савинъ, 8. Виковичъ Алексей, 9. Юрчакевичъ
Мих., 10. Сѣкиржинскій Іосифъ, 11. Корытовскій Володимиръ.
- Ч. 6630. На парохію Должнѡвъ дек. Варяжского: 1. Гамерскій Іосифъ, 2. Гамер-
скій Іоанъ, 3. Насальскій Волод., 4. Фартухъ Василій.
- Ч. 6631. На парохію Сѣлецъ белскій дек. Белского: 1. Туна Ілярій, 2. Насаль-
скій Волод., 3. Желеховскій Леонтій, 4. Осѣлковскій Ник., 5. Раставе-
цкій Счаст., 6. Чернецкій Вас., 7. Ляврецкій Вас., 8. Пясецкій Левъ,
9. Козловскій Вас., 10. Юрчакевичъ Мих., 11. Миколайчукъ Мартинъ,
12. Гумецкій Юліанъ (мол.), 13. Миколаєвичъ Константинъ.
- Ч. 6632. На парохію Монастырець дек. Лѣського: 1. Добрянскій Север, 2. Волошинь-
скій Вас., 3. Кмицикевичъ Сав., 4. Перчинскій Петръ, 5. Дуркотъ Волод.,
6. Лучечко Петръ, 7. Гойдышъ Волод., 8. Ольшанскій Іоанъ, 9. Ільниц-
кій Мих., 10. Утрыско Волод., 11. Добрянскій Николай Нѣсевичъ,
12. Ступницкій Павелъ.
- Ч. 6635. На парохію Варяжь дек. Варяжского: 1. Маковей Ілія, 2. Кордасевичъ
Романъ, 3. Ляврецкій Вас., 4. Кмицикевичъ Сав., 5. Козловскій Вас.,
6. Пясецкій Левъ, 7. Пирожокъ Михаилъ, 8. Миколайчукъ Мартинъ.
- Ч. 6633. На парохію Мигова дек. Добромильского: 1. Ленчикъ Іосифъ, 2. Словскій
Антоній, 3. Борысь Сімеонъ.

Ч. 6626. Презенту на Солинку дек. Яслиского получивъ о. Габлинскій Петръ.

Ч. 6655 О Рынявецъ Володимиръ завѣдатель деката Устрицкого и парохъ въ Лѣсковатѣмъ, именованый орд. школ. комисаремъ на тойже деканатъ.

Ч. 6443 О. Смулка Сімеонъ, парохъ въ Угрыновѣ, получивъ вѣдличія крылошанскіѣ.

Ч. 6344. До каноничной институтіи на парохію Доброгостѣвъ дек. Дрогобыцкого завѣзванный о. Александеръ Сембратовичъ.

Ч. 6329. О. Кордасевичъ Романъ, получивъ завѣдательство въ Ролевѣ дек. Дрогобыцкого.

Сотрудництва получили:

Ч. 6002 О. Мохнацкій Володимиръ управляюще въ Чирнѣй дек. Мушиньского.

„ 6467. О. Люкевичъ Михайлъ въ Добрѣй дек. Ярославского.

„ 6443. О. Смолинскій Василій, управ. въ Розборѣ округлѣмъ дек. Порохницкого.

Ч. 5970. Высоке ц. к. Намѣстничество рѣшенемъ зъ дня 4. Жовтня 1900, Ч. 95558 позполило О. Михайлу Плювакови, завѣдателя въ Солинцѣ змѣнити родове прозвище на „Ростовичъ“.

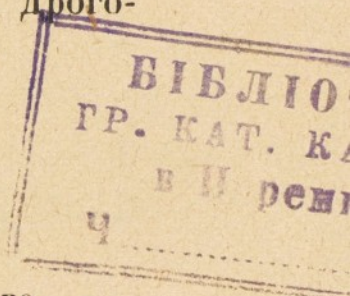
Ч. 6411. Тоежъ рѣшенемъ зъ 26. Листопада 1900 Ч. 106197 позволило о. Василю Цюкови, парохови въ Баличахъ и его дѣтямъ на змѣну родового назвиска на „Адріановичъ“.

Ч. 6501. Тоежъ рѣшенемъ зъ дня 10. Серпня 1900 Ч. 78906 позволило Михайлови Серенко пытомцеви духов. Семинаріи въ Львовѣ змѣнити родове прозвище на „Артемовичъ“.

Ч. 6075. Тоежъ розпорядженемъ зъ дня 10. Листопада 1900 Ч. 102943 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Дахновѣ.

Ч. 6187. Тоежъ розпорядженемъ зъ дня 10. Листопада 1900 Ч. 102941 продолжило такую саму дотацію на дальшій оденъ рѣкъ для сотрудника въ Залужи дек. Ольховецкого.

Ч. 6236. Тоежъ розпорядженемъ зъ дня 17. Листопада 1900 Ч. 112387 призволило дотацію зъ рел. фонда на оденъ рѣкъ для сотрудника надати ся маючого парохови въ Прилбичахъ.

Грамоту похвалы и узнаня съ Архіерейскимъ благословенемъ получили:

- Ч. 5370. Вповажаний Панъ Володимиръ Федоровичъ, п. к. Староста и властитель дѣбрь земскихъ въ Городку за умне, тактовне и дуже прихильне влѣяне такъ при переведеню розправы конкуренційной, якъ и порѣшеню численыхъ перешкодъ въ побудованю новой мур. Церкви въ Речичанахъ. — Прч. о Евдокимъ Васильчакъ, самот. сотрудинокъ въ Речичанахъ за понесеніи труды и стараня около будовы згаданой Церкви — Ч. Марія Лучковъ, господинъ въ Речичанахъ за жертву 120 кор. на иконостасъ въ тойже Церквѣ. — Ч. Теодоръ и Катарина Табака, господарѣ въ Речичанахъ за жертву 280 кор. а именно на иконостасъ 200 кор. а на свѣтлыи фелонъ 80 кор. — Ч. Тимотей Боднаръ, господаръ въ Речичанахъ за дароване камѣня на основане мур. Церкви въ Речичанахъ вартости 400 кор. Ч. Петро Демусъ, начальникъ громады въ Речичанахъ за труды понесеніи коло побудованя Церкви тамже.
- Ч. 5617. Честна громада въ Быковцяхъ за побудоване новой Церкви тамже.
- Ч. 5624. Честніи сопруги Федорій и Анна Гаргай, господарѣ въ Репеди за жертву на Церковь въ Репеди и Туриньску по 20 кор., на звѣнъ для Церкви въ Репеди 20 кор., на часословъ и патрицію 100 кор., даване свѣтла до Церкви черезъ 10 лѣтъ за 12 кор. и поставлене за 760 кор. придорожной каплички.
- Ч. 6093. Ч. Михайлъ Заморскій, провизоръ Церкви въ Лежаховѣ за положеніи заслуги около вѣдновленя тамошной Церкви — надто за жертву що року въ день св. Патрона Арх. Михаила 10 кор. на potrzeby Церкви и 500 кор. теперь на звѣнъ.

Некрольогія.

- О. Левицкій Іоанъ, сотрудинокъ въ Стенятынѣ уп. 17. Серня 1900.
„ Лысякъ Левъ, сотрудинокъ въ Люблинци уп. 8 Жовтня 1900.
„ Антоневиць Емиліянъ, парохъ въ Пулавахъ уп. 9. Листопада 1900.
„ Чайковскій Николай, парохъ въ Берегахъ дѣль. уп. 19. Листопада 1900.
„ Рудавскій Кирилъ, парохъ въ Броници уп. 3. Грудня 1900.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Прч. Клира.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 1. Сѣчня 1901.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій
канцлеръ.